

Dosarul nr. 3r-215/2023
2-22116925-01-3r-09082023

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

DECIZIE

22 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând recursul depus de reprezentantul Biroului Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Nicolae Frumosu,

în cauza în contencios administrativ la acțiunea de control normativ înaintată de către Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la anularea în parte a actului administrativ normativ,

împotriva încheierii din 10 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ,

c o n s t a t ă :

La 09 august 2022 Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL a depus acțiune, care a fost completată la 24 noiembrie 2022 împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la anularea pct. 2 subpct. 3 lit. i), anularea pct. 2 subpct. 3 lit. j), anularea pct. 2 subpct. 3 lit. k) și anularea pct. subpct. 3 lit. q) conținute în hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.30/1 din 01 iulie 2022 cu privire la modificarea unor acte normative (f.d.1-19, 52-62).

În motivarea acțiunii a invocat că, Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SR activează în baza Legii nr. 122-XVI din 29 mai 2008 privind birourile istoriilor de credit, având drept scop, crearea condițiilor pentru formarea, prelucrarea, stocarea și evaluarea istoriei creditare a persoanelor și comportamentul lor.

Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL colectează informații din toate registrele și/sau sursele de informații, la care are acces, în vederea calculării bonității/credibilității persoanelor fizice și juridice, apriori stabilirii unor relații contractuale, strict în baza Legii nr. 122-XVI din 29 mai 2008 privind birourile istoriilor de credit.

Astfel, Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL a examinat proiectul hotărârii nr. 30/1 din 01 iulie 2022 prin care Comisia Națională a Pieței Financiare (CNPF) propune modificarea Regulamentului cu privire la modul de prezentare a informațiilor la biroul istoriilor de credit și de eliberare a raportului de credit. A fost reținut că scopul proiectului actului normativ este de a racorda cerințele de reglementare secundare la prevederile intrate în vigoare prin Legea nr.175/2021 prin care au fost operate mai multe modificări la Legea nr. 122/2008 cu privire la

Birourile Istoriilor de credit.

În acest sens, Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL, susține intenția CNPF de a armoniza cadrul juridic inferior la prevederile Legii nr. 122-XVI din 29 mai 2008 privind birourile istoriilor de credit.

Astfel, prin modificarea pct. 20 subpct. 1) litera d) și completarea cu pct. 20, lit. d¹), se intenționează oferirea posibilității utilizatorului istoriei de credit de a solicita două tipuri a istoriei creditare: cel care conține informația deplină și cel care conține informația, ce caracterizează executarea obligațiilor aferente contractelor de credit/împrumut obținută de la bănci, companii de asigurări (reasigurări) ce acordă împrumuturi conform legislației cu privire la asigurări, asociații de economii și împrumut și organizații de creditare nebanară în calitate surse de formare a istoriilor de credit.

În acest context, menționează că nu sunt de acord cu modificarea dată ori aceasta contravine Legii nr. 122-XVI din 29 mai 2008 privind birourile istoriilor de credit, care la art. (2) indică următoarele noțiuni:

a) istorie de credit – informație al cărei conținut este determinat de prezenta lege și care caracterizează executarea de către debitor a obligațiilor asumate prin contractul de credit și se păstrează la biroul istoriilor de credit;

b) credit – orice angajament de a acorda bani ca împrumut cu condiția rambursării lor, plății dobânzii și altor plăți aferente, precum și orice alt angajament rezultat din executarea contractelor de intermediere în asigurări; orice prelungire a termenului de rambursare a datoriei; orice angajament de a vinde bunuri, a executa lucrări sau a presta servicii cu condiția amânării plății, inclusiv pe bază de leasing; orice garanție emisă; orice angajament de a achiziționa o creanță sau alte drepturi de a efectua o plată. În sensul prezentei legi, nu se consideră credit mijloacele acordate de investitori și obținute de emitenți în cadrul emisiunilor de obligațiuni sau de alte titluri financiare de împrumut;

c) raport de credit – document ce conține informații care fac parte din istoria de credit și pe care biroul istoriilor de credit îl prezintă, la cererea utilizatorului istoriei de credit și a altor persoane abilitate, conform prezentei legi, cu dreptul de a primi informația menționată.

Conform art. 5 al legii menționate, se prescrie expres conținutul părții introductive, de bază și suplimentară a raportului care face obiect al prezentării către utilizatorii istoriilor de credit.

În acest context, conținutul istoriei de credit este determinat exhaustiv de Legea nr. 122/2008, inclusiv caracterul unitar și care nu poate fi separat, or, norma primară (Legea) nu prevede sau chiar interzice posibilitatea de a genera alte tipuri de raporturi sau prezentarea selectivă/parțială a informațiilor, cum ar fi după criteriul surselor de formare.

Conform prevederilor art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 122/2008, ce a fost indicată în clauza de adoptare a actului normativ, se prescrie expres și fără drept de interpretare că, Biroul istoriilor de credit prezintă raportul de credit unui alt birou al istoriilor de credit în condițiile (inclusiv de plată) și în modul stabilite de actele normative ale autorității publice competente. Astfel, se desprinde cert faptul că BIC prezintă raportul de credit (a cărui structură este definită de art. 5 alin. (3) pct. 3) din Legea 122/2008, care cuprinde inclusiv orice angajament de a vinde bunuri, a executa lucrări sau a presta servicii cu condiția amânării plății și nu doar anumite tipuri de credit. Oferind

informația doar despre anumite tipuri de credit, nu poate fi obținută situația reală despre restituirea împrumutului astfel, persoana ce solicită informația, obține informația eronată.

Menționează că, prin această modificare se încalcă principiul reciprocității. Reciprocitatea la furnizarea/primirea informației către/de la biroul istoriilor de credit, presupune posibilitatea recepționării informației de la biroul istoriilor de credit doar cu condiția furnizării informațiilor ce constituie istorie de credit, principiu prevăzut expres la art. 4, lit. g) din Legea nr.122 din 2008.

Pct. 20 subpct 2), litera e) – Tipul și volumul informației care urmează a fi inclusă în raport de credit, precum toată informația din istoria de credit conținută în baza de date a biroului sau informația, ce caracterizează executarea obligațiilor aferente contractelor de credit/împrumut obținută de la bănci, companii de asigurări (reasigurări) ce acorda împrumuturi conform legislației cu privire de asigurări, asociații de economii și împrumut și organizații de creditare nebankara.

Acest subpunct contravine regulamentului BNM cu privire la creditarea responsabilă și evaluarea bonității persoanei.

Prezentul regulament stabilește pentru băncile din Republica Moldova, precum și sucursalele din Republica Moldova ale băncilor din alte state (în continuare – „creditori”) cerințele de creditare responsabilă în conformitate cu care se evaluează bonitatea consumatorilor în cazul creditelor destinate consumatorilor. Creditorul aplică, pe bază individuală, prevederile prezentului regulament.

Prevederile prezentului regulament se aplică contractelor de credit pentru consumatori.

Prevederile pct. 9 subpct. 6), 7), 8) și ale secțiunilor 3, 4 și 5 din Capitolul III în prezentul regulament nu se aplică: creditelor restructurate; creditelor sub forma unei facilități de tip „descoperit de cont” (overdraft) și în baza cărora creditul trebuie rambursat în termen de o lună; creditelor garantate integral pe întreaga perioadă de derulare cu mijloace bănești (depozit garanție) la o bancă; creditelor preluate de către terți în caz de deces al debitorului sau partaj; creditelor care sunt rezultatul unei hotărâri pronunțate de o instanță judecătorească sau de o altă autoritate instituită conform legii. Raportul dintre credite și garanții (în continuare – RCG) – raportul dintre valoarea totală a creditului acordat consumatorului și valoarea imobilelor gajate aferent creditului respectiv, exprimat în %, astfel cum este reglementat în Secțiunea 3 din Capitolul III; raportul dintre serviciul datoriei și venituri (în continuare – RSDV) – raportul dintre serviciul datoriei și venitul mediu al consumatorului, exprimat în %, astfel cum este reglementat în Secțiunea 4 din Capitolul III.

Totodată invocă că se încalcă termenul de credit din Legea 122/2008, or, în sensul prezentei legi, nu se consideră credit mijloacele acordate de investitori și obținute de emitenți în cadrul emisiunilor de obligațiuni sau de alte titluri financiare de împrumut.

Astfel, prin punctul 21/1 „în vederea obținerii raportului de credit de la mai multe birouri a istoriilor de credit în modul prevăzut la capitolul III1, demersul, suplimentar celor enumerate la pct. 20 și pct. 21, va conține datele de identificare a birourilor istoriilor de credit de la care se va solicita raportul: denumirea, IDNO, adresa juridică, și mențiunea privind excluderea din rapoartele de credit a informației care se dublează din motivul furnizării acesteia de către sursele de formare a istoriilor de credit ce au încheiate contracte de prestare a serviciilor informaționale cu mai multe birouri” și la

punctul 24, după textul „indicate în art. 5 din Lege,” se completează cu textul „luând în considerație tipul și volumul informației solicitate de utilizator conform demersului întocmit în modul stabilit la pct. 20,” astfel, nu se ia în calcul vechimea debitelor restante prin delimitare și prin selecție și metoda de excludere.

Prin urmare menționează că, actul administrativ normativ contestat contravine ierarhiei legislative, or, actele normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate sunt acte subordonate legii, se adoptă/emit pentru realizarea atribuțiilor funcționale și în limitele competențelor stabilite de Constituție.

În consecință menționează că, nu este de acord cu hotărârea nr.783 a CNPF cu privire la modificarea unor acte normative prin care se modifică pct. 20 subpct 1), litera d), se completează cu pct. 20, lit. d¹), se modifică pct. 20 sub.pct 2), litera e) a anexei nr. 2 a „Regulamentului cu privire la modul de prezentare a informațiilor la biroul istoriilor de credit și de eliberare a raportului de credit”, pct. 21 (cu indicele prim) a anexei nr. 2 a „Regulamentului cu privire la modul de prezentare a informațiilor la biroul istoriilor de credit și de eliberare a raportului de credit, punctul 24 a anexei nr. 2 a „Regulamentului cu privire la modul de prezentare a informațiilor la biroul istoriilor de credit și de eliberare a raportului de credit”, pct. 34 (cu indicele 14) a anexei nr. 2 a „Regulamentului cu privire la modul de prezentare a informațiilor la biroul istoriilor de credit și de eliberare a raportului de credit”.

Prin încheierea din 10 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la anularea în parte a actului administrativ normativ.

S-a explicat reclamantei Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL, că declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune (f.d. 145-153).

La 03 mai 2023 reprezentantul Biroului Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL, avocatul Nicolae Frumosu, a depus cerere de recurs, solicitând anularea încheierii din 10 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei pentru judecarea pricinii în fond.

În motivarea recursului a indicat că, nu sunt de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2023, aceasta fiind ilegală și neîntemeiată. Instanța de apel a admis încălcări referitor la constatarea greșită a circumstanțelor de fapt, cât și au aplicat eronat prevederile legale.

La argumentul instanței de apel referitor la pretinsa omisiune a reclamantului de a indica expres dreptul personal vătămat prin actul administrativ contestat, au menționat că prin cererea de completare a temeiurilor acțiunii din 24 noiembrie 2022, la capitolul admisibilității acțiunii, au indicat expres care sunt drepturile afectate ale reclamantului ca urmare a adoptării prevederilor normative contestate. Și anume, prin oferirea posibilității ca utilizatorul/subiectul istoriei de credit să solicite doar un raport de credit „scurt”, reclamantul nu va mai putea „vinde” informația respectivă aferentă istoriei de credit a subiectului. Referindu-se la pct. 2, subpct. 3, lit. q) din Hotărârea CNPF nr. 783/2022 cu privire la modificarea unor acte normative, precizează că această prevedere intervine în dreptul biroului de credit de a stabili, de sine-stătător, evident cu respectarea principiului concurenței loiale, prețul propriilor servicii prestate, adică costul unui raport de credit. Prin urmare, este evident că reclamantul, în cadrul

examinării pricinii a invocat expres încălcarea drepturilor sale prin adoptarea prevederilor normative contestate, respectiv concluziile Curții de Apel Chișinău sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Sarcina instanței ierarhic inferioare era să analizeze argumentele părții reclamante, referitoare la încălcarea drepturilor sale subiective, și eventual să se expună dacă într-adevăr a intervenit sau nu o asemenea încălcare, dar nu să denatureze circumstanțele de fapt ale cauzei cu referire la omisiunea de a indica expres un drept vătămat. În consecință, negarea de către Curtea de Apel Chișinău a faptului că reclamantul a invocat drepturile sale vătămate prin adoptarea prevederilor normative contestate, reprezintă o concluzie arbitrară, incompatibilă cu dreptul reclamantului la un proces echitabil, din perspectiva obligativității motivării hotărârii judecătorești conform circumstanțelor reale ale pricinii.

Remarcă că o verificare veritabilă a faptului dacă un act administrativ a încălcat sau nu dreptul unei persoane, poate fi efectuată doar odată cu examinarea fondului litigiului. În consecință, consideră că sarcina instanței de judecată, în vederea examinării admisibilității acțiunii din perspectiva revendicării unui drept vătămat al justițiabilului, se rezumă la o examinare sumară a acestui aspect, ce ar presupune constatarea dacă actul administrativ are tangență cu raporturile juridice în care justițiabilul este angajat și dacă actul respectiv este susceptibil să afecteze în vreun fel aceste raporturi juridice.

Specifică că prevederile normative contestate se referă la raportul juridic de furnizare a rapoartelor de credit, reglementând tipurile acestor rapoarte și prețul lor, În consecință, din moment ce activitatea de bază a reclamantului este furnizarea rapoartelor de credit, este indubitabil că prevederile normative invocate afectează activitatea acestuia, respectiv îl afectează nemijlocit, circumstanță ce îndreptățește reclamantul să revendice un drept vătămat.

Referitor la argumentul instanței de apel în motivarea inadmisibilității acțiunii și anume, contestarea actului administrativ normativ doar concomitent cu contestarea actului administrativ individual, recurentul a menționat că acțiunea în control normativ este reglementată expres de Codul administrativ, iar prevederile codului nu conțin norme de drept ce ar condiționa înaintarea unei asemenea acțiuni în justiție (acțiune în control normativ) de contestarea concomitentă a unui act administrativ individual sau obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual. Cu alte cuvinte, Codul administrativ nu condiționează promovarea unei acțiuni în control normativ de înaintarea unei acțiuni în contestare sau obligare.

La fel, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod, Astfel, opinează că instanța fond nu a motivat în vreun fel de ce consideră că aplicarea prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, în detrimentul Codului administrativ, este absolut necesară, iar pe de altă parte, susține că art. 22 alin. (2) din Legea nr. 192/1998 contravine principiilor Codului administrativ. Or, odată cu intrarea în vigoare a Codului administrativ, normele legale din alte legi speciale, care contravin celor din Codul administrativ, au devenit desuete, cum este și cazul art. 22 alin. (2) din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare.

În acest mod, are loc o încălcare a dreptului de acces la justiție, or îngrădirea respectivă nu este prevăzută de lege, respectiv nici nu este justificată. În context, ingerința respectivă nu este proporțională, or revendicarea unui drept vătămat este suficientă pentru a demonstra interesul subiectiv al reclamantului în promovarea acțiunii, fără a fi necesar, emiterea unui act administrativ individual. De altfel, Codul administrativ, în materie de admisibilitate a acțiunii, nici nu impune alte condiționalități pentru a proba interesul reclamantului pentru susținerea acțiunii în contencios administrativ (art. 17, 39 alin. (2), 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ).

A concluzionat că declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motiv că reclamantul 1) nu a invocat expres un drept vătămat de actul administrativ contestat și 2) nu a contestat actul normativ concomitent cu un act administrativ individual, constituie o îngrădire a accesului la justiție, ceea ce constituie temei pentru casarea încheierii contestate.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului la data de 09 august 2023 (f.d.170).

La 28 septembrie 2023 Comisia Națională a Pieței Financiare a prezentat referința la cererea de recurs depusă de Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL, solicitând declararea inadmisibilității recursului depus și menținerea încheierea din 10 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău care este una justificată, fundamentată pe o cercetare pleneră a tuturor circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei, iar cererea de recurs nu corespunde exigențelor stabilite de legislație.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 10 aprilie 2023, fiind expediată participanților la proces la 29 aprilie 2023 prin intermediul poștei electronice (f.d. 154). Prin urmare, Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL, reprezentată de avocatul Nicolae Frumosu, a declarat recursul la 03 mai 2023 (f.d. 155-161), cu respectarea termenului prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de către Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL, reprezentată de avocatul Nicolae Frumosu, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu articolul 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie prin care respinge recursul.

Din conținutul recursului, rezultă că recurentul nu este de acord cu încheierea din 10 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la anularea în parte actului administrativ normativ și s-a explicat reclamantei Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL, că declararea acțiunii

inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Pentru a dispune astfel, instanța de apel a constatat că Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL, în acțiunea de contencios administrativ de control normativ, nu a indicat expres vreun drept personal vătămat prin actul administrativ contestat, or, prin adoptarea hotărârii cu privire la modificarea unor acte normative de către Comisia Națională a Pieței Financiare, nu i-a fost încălcat careva drepturi sau libertăți personale. Or, după cum rezultă din art. 17 din Codul administrativ, actele administrative urmează a fi contestate de persoanele interesate cărora nemijlocit le sunt încălcate careva drepturi și libertăți prevăzute prin lege.

La acest capitol, instanța de judecată reține prevederile art. 22 alin. (1) și alin. (2) al Legii cu privire la Comisia Națională a Pieței Financiare nr. 192 din 12 noiembrie 1998, care indică că, actele normative ale Comisiei Naționale care sînt obligatorii pentru participanții la piața financiară nebanară se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și intră în vigoare fie la data publicării lor, fie la o altă dată prevăzută în textul actului respectiv.

Actele normative ale Comisiei Naționale pot fi contestate doar de către persoana în privința căreia, în baza actului cu caracter normativ contestat, s-a adoptat ori s-a refuzat adoptarea unui act administrativ individual. Actul cu caracter normativ în baza căruia s-a adoptat ori s-a refuzat adoptarea unui act administrativ individual poate fi contestat doar concomitent cu contestarea actului administrativ individual.

Completul judiciar a relevat că, normele legale citate interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) din Codul administrativ evocă pentru admisibilitate întrunirea condițiilor nominalizate.

În context, instanța de judecată a reținut că, prevederile legale interzic apriori și inter alia înaintarea acțiunilor în contencios administrativ populare, adică actio popularis. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii în control normativ, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.

Prin urmare, în condițiile în care acțiunea în contencios administrativ de control normativ nu a întrunit condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanța de judecată nici nu a purces la examinarea și soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ în control normativ la acțiunea acestora, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acțiunii în contenciosul administrativ.

Analizând argumentele recursului precum și argumentele indicate în încheierea de inadmisibilitate a acțiunii de control normativ instanța de recurs constată că prima instanță corect a interpretat normele de drept material și procedural pertinente speței, pronunțând o soluție justă și întemeiată. În favoarea concluziei date se menționează următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În continuare, conform art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică

din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alineatul (2) al aceluiași articol stipulează la lit. e) că, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

În sensul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 20 din Codul administrativ, stipulează că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 12 din Codul administrativ un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

Din coroborarea normelor enunțate rezultă că unul dintre elementele definiției ale acțiunii în contestare, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative.

Reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

Implicit speței, instanța de recurs atestă că Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL a menționat în cererea de recurs că a solicitat anularea pct.2 subpct.3 lit.i), anularea pct.2 subpct.3 lit.j), anularea pct.2 subpct.3 lit.k) și anularea pct.2 subpct.3 lit.q) conținute în hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.738/2022 cu privire la modificarea unor acte normative cu suspendarea hotărârii nr.30/1 din 01 iulie 2022 a CNPF cu privire la modificarea unor acte normative, or prin aceste modificări se instituie diversificarea tipului și volumului informației care urmează a fi inclusă în raportul de credit, cât și faptul limitării prețurilor pentru rapoartele de credit.

Însă, aceste argumente în susținerea dreptului încălcat prin activitatea administrativă a Comisiei Naționale a Pieței Financiare nu au fost invocate în acțiunea de control normativ, ori această condiție este obligatorie la examinarea admisibilității acțiunii în contencios administrativ.

Conform art. 22 alin. (2) din Legea privind Comisia Națională a Pieței Financiare nr. 192 din 12.11.1998 actele normative ale Comisiei Naționale pot fi contestate doar de către persoana în privința căreia, în baza actului cu caracter normativ contestat, s-a

adoptat ori s-a refuzat adoptarea unui act cu caracter individual.

Actul cu caracter normativ în baza căruia s-a adoptat ori s-a refuzat adoptarea unui act cu caracter individual poate fi contestat doar concomitent cu contestarea actului cu caracter individual.

Instanța de recurs menționează că Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL nu a respectat prevederile legii speciale, care determină modul și regimul contestării de către persoanele vizate în actele administrative, inclusiv și a celor cu caracter normativ emise de către Comisia Națională a Pieței Financiare.

Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL nu a justificat prin prisma art. 22 alin. (2) din Legea privind Comisia Națională a Pieței Financiare nr. 192 din 12 noiembrie 1998, că prin adoptarea Hotărârii nr. 30/1 din 01 iulie 2022 cu privire la modificarea unor acte normative, s-a adus atingere drepturilor sale în sensul art. 17 din Codul administrativ, ori la data contestării hotărârii Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 783/2022 cu privire la modificarea unor acte normative, în special unele prevederi din Regulamentul cu privire la modul de prezentare a informațiilor la biroul istoriilor de credit și de eliberare a raportului de credit, n-a fost emis un careva act cu caracter individual ce ar limita drepturile Biroului Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL.

Drept urmare, ținând cont de normele legale notate, instanța de fond corect a stabilit că, nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate a acțiunii conform Codului administrativ, ori din acțiunea de control normativ și solicitările Biroului Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL, nu rezultă încălcarea prin actul administrativ normativ sau prin activitatea administrativă a unui drept al său prin prisma Codului administrativ.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că încheierea din 10 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău este întemeiată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge recursul, cu menținerea încheierii instanței de fond.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de către Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” SRL.

Se menține încheierea din 10 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza în contencios administrativ la acțiunea de control normativ înaintată de către Biroul Istoriilor de Credit „Infodebit Credit Report” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la anularea în parte a actului administrativ normativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc